

Άγιος Στυλιανός, ο προστάτης των παιδιών (2ο Μέρος) (Αρχιμανδρίτης Χαράλαμπος Βασιλόπουλος (†))

/ [Πεμπουσσία](#)

Δύο βιβλία διάβαζε συνεχώς στην έρημο: το βιβλίο της φύσεως και το βιβλίο της Αγίας Γραφής. Η καρδιά του , η διάνοια του , η ψυχή του , όλη η ύπαρξή του είναι ολόθερμα δοσμένη στον Θεό. Θείο και ιερό ρίγος διαπερνά την ασκητική σάρκα του, καθώς η ψυχή του εμβαθύνει στο κάλ-λος της θείας Δημιουργίας. Το άγιο πάθος της αγάπης του οσίου Στυλια-νού προς το πανάγιο Όνομα του Θεού τον συγκλο-νίζει. Όλη η δύναμη του είναι συγκεντρωμένη στη θεία αυτή αγάπη. Εγκαταλείπει έτσι ο Άγιος το σαρκικό εγώ του. Παύει να φροντίζει για την τροφή του. Τρεφόταν με χόρτα της ερήμου. Και όταν δεν υπήρχαν αυτά, ο Θεός δεν τον άφηνε. Ο Θεός, που θαυματουργεί δια τους Αγίους και μέσω των Αγίων, δεν άφηνε τον σεβάσμιο όσιο να εξαντληθεί από την πείνα. Τον κράτησε στην ζωή στέλνοντας του τροφές με τους αγγέλους, όπως έστελνε και στους άλλους Αγίους, στον Προφήτη Ηλία, τον Άγιο Μάρκο τον Αθηναίο τον φιλόσοφο και λοιπούς.

[Ag Styl](#)

Πολλά χρόνια έζησε τη σκληρή ζωή του αναχωρητού. Πάλεψε στην έρημο επί δεκαετίες ολόκληρες σκληρά με τον διάβολο και τον εαυτό του. Πάλεψε να ξεριζώσει τα πάθη του , να αποκτήσει τις αρετές και να φθάσει στην αγιότητα που θέλει ο Θεός, ο Οποίος είπε: «γίνεσθε Άγιοι , ότι Εγώ Άγιος ειμί».

Ο Δημιουργός ήθελε να ζήσει ακόμη ο Άγιος Στυλιανός, για να λαμποκοπά με την αρετή του και να παραδειγματίζει με την αυστηρότητα της ασκητικής του ζωής. Ήθελε η έμπυχος εκείνη στήλη της εγκράτει-ας, ο φωτεινός λύχνος της ερήμου , να λάμψει σ' όλα τα πέρατα της γης. Ήθελε ο Θεός να φανούν οι ποικίλες αρετές του. Ο λύχνος όμως πρέπει να βρίσκεται ψηλά , για να φέγγει σ' όλους και όχι να κρύβεται και να χά-νεται η λάμψη του. Έτσι και εκείνοι , που φεγγο-βολούν με τις αρετές τους , τους φανερώνει ο Θεός για να γίνονται φως στο δρόμο της ζωής

των άλλων. Έτσι και ο Άγιος Στυλιανός, αφού με τους σκληρούς ασκητικούς αγώνες του στολίστηκε με τις αρετές και ήταν σαν λαμπάδα, με το γλυκό και ζεστό φως, αφού έφθασε σε ύψη δυσθεώρητα αρε-τής, μπορούσε να χύσει στο λαό το ιλαρό φως της αγιότητάς του, προς δόξαν Θεού και σωτηρία αν-θρώπων. Ο δίκαιος Θεός θα έδειχνε ακόμη στον κόσμο πως αντιδοξάζει εκείνους , που λατρεύουν το όνο-μά Του και Τον δοξάζουν.

Διαδόθηκε, λοιπόν, η φήμη του Αγίου Στυλια-νού παντού. Πλήθος κόσμου από διάφορα μέρη συνέρρεαν μ' ευλάβεια προς τον Άγιον για να θαυ-μάσουν την αγιότητα του και ν' αποκομίσουν ψυχι-κά και σωματικά αγαθά. Η αγία του μορφή, τα σοφά του λόγια, οι προτροπές του άλλαξαν την ζωή πολλών ανθρώπων. Πολλοί ήταν εκείνοι που γοητευμένοι από την ασκητικότητά του, εγκατέ-λειπαν τον κακό εαυτό τους και μετανοούσαν και αναγεννιόνταν ψυχικά. Συγκινητικές ήταν οι εκδηλώσεις των Χριστια-νών που τον επισκέπτονταν στην έρημο, εκεί στο ασκητήριο του. Ήξερε να γαληνεύει τις ταραγμένες ψυχές. Κοντά του έτρεχαν και άλλοι ασκητές για να ενισχυθούν με τα λόγια του και την λάμψη του στο σκληρό ασκητικό βίο. Γνώριζε ο Άγιος Στυλιανός, ότι για να κερδίσει κανείς την Βασιλεία των Ουρανών πρέπει να έχει τη ψυχή του, σαν τη ψυχή των μικρών παι-διών που είναι αθώα. Ήξερε, ότι τα παι-διά έχουν αγγελικές ψυχές. Γι' αυτό ήθελε να τα βοηθάει, να τα προστατεύει τα παιδιά. Και στην αγία του εκείνη επιθυμία ο Παντο-γνώστης Θεός του έδωσε την Χάρη Του, να μπορεί να κάνει θαύματα.

Ο Θεός βράβευσε το ιερό του αίσθημα και του έδωσε την θαυματουργική δύναμη να θεραπεύει τα ασθενικά παιδιά. Μητέρες από κον-τινά και μακρινά μέρη, με φορτωμένα στους ώμους ανάπηρα και άρρωστα παιδιά έτρεχαν , με πόνο και πίστη, κοντά στον Άγιο για να ζητήσουν την θεραπεία των παιδιών τους. Μέρες ολόκληρες βάδιζαν μέσα σ' έρημα μέρη για να βρουν την δοξασμένη από τον Θεό ασκη-τική σπηλιά του Αγίου Στυλιανού. Και όταν έφθασαν εκεί, με δάκρυα στα μάτια έπεφταν στα πόδια του Γέροντα ασκητή, δόξαζαν τον Θεό, που τον συνάντησαν και τον παρακαλού-σαν να γιατρέψει τα παιδιά τους. Ο Άγιος Στυλιανός γεμάτος καλωσύνη και συμπόνοια έπαιρνε τ' άρρωστα νήπια στα χέρια του και με μάτια δακρυσμένα παρακαλούσε το Θεό να τα γιατρέψει. Ο Δεσπότης των Ουρανών άκουγε την ολόψυχη προσευχή του και ο Άγιος θαυματουργούσε. Παιδιά άρρωστα εύρισκαν την υγεία τους.

Πα-θήσεις διαφόρων ειδών εξαφανίζονταν. Μπροστά στη δύναμη του Θεού καμιά αρρώστια δεν μπο-ρούσε ν' αντισταθεί. Μανάδες έκλαιγαν από χαρά έξω από το ασκητήριο του. Και άλλες καταφιλούσαν με σεβα-σμό και ευγνωμοσύνη το χέρι του Αγίου γέροντα, δοξάζοντας τον Θεόν. Δοξολογούσε κι' εκείνος ακατάπαυστα το Άγιο Όνομά Του και τον ευχαριστούσε για τα θαύ-ματα αυτά , που τον αξίωνε να

κάνει. Έπειτα γεμάτος στοργή κοίταζε τα αθώα πλασματάκια που είχαν λυτρωθεί από την αρρώστια. Ένα γλυκό χαμόγελο, χαμόγελο αγγελικό άνθιζε στο πρόσωπο του σεβασμίου ασκητού. Τα θαύματα όμως αυτά γινόταν γνωστά σ' όλα τα μέρη και κόσμος πολὺς έτρεχε στον Άγιο Στυλιανό για να τον παρακαλέσει να γιατρέψει από κάποια ασθένεια τα παιδιά του.

Έτσι δόξαζε ο Άγιος Θεός το όνομα του ο-σίου Στυλιανού που αφιέρωσε την ζωή του για τη δό-ξα του Θεού. Αλλά δεν ήταν μόνο τα θαύματα της θεραπεί-ας των παιδιών που δόξαζαν το όνομα του ταπει-νού Αγίου Στυλιανού. Ο Άγιος απέκτησε φήμη ως θαυματουργού, διότι έκανε τους άτεκνους εύτεκνους, με την προσ-ευχή του. Με την προσευχή του Αγίου Στυλιανού πολλές στείρες τεκνοποιούσαν. Πολλοί πιστοί Χριστιανοί με την ευλογία του, αν και ήταν άτεκνοι πρωτύτερα , απέκτησαν ωραία και γεμάτα υγεία παιδιά.

Πολλοί μάλιστα καλοί Χριστιανοί και μετά την κοίμηση του, επικαλούμενοι το όνομα του Αγίου και ζωγραφίζοντας σαν τάμα την εικόνα του , α-πέκτησαν παιδιά, αν και είχαν χάσει την ελπίδα πια να τεκνοποιήσουν.

Εν τω μεταξύ απ' όλα τα μοναστήρια πήγαι-ναν στον γέροντα ασκητή για να ευφρανθούν κον-τά του , το άρωμα της αγιότητας του. Μοναχοί και ασκητές ζητούσαν από τον Άγιο δάσκαλο συμβουλές, για το πως πρέπει να αντιμε-τωπίζουν τους πειρασμούς και πως να επιβάλλουν την γαλήνη στα κοινόβια τους. Όλοι τον έβλεπαν σαν πρότυπο αγίας ασκητι-κής ζωής. Η προσωπικότητα του ήταν γεμάτη ταπεινοφροσύνη και άστραφτε από ουράνιο κάλλος.

Και εκείνος ακούραστος με αγγελική γαλήνη τους δίδασκε, τους καθοδηγούσε, τους γέμιζε την καρδιά, τους στερέωνε στην πίστη, τους διέλυε τις αμφιβολίες. Ειρήνευε με τις συμβουλές του από μακριά όσα μοναστήρια είχαν εσωτερικές διχόνοιες. Έτσι έζησε κι έτσι δόξασε το όνομα του Θεού και δοξάσθηκε από τον Ουράνιο Πατέρα ο Άγιος Στυλιανός. Όταν έφθασε σε βαθειά γεράματα, έστειλε ο Θεός τους Αγγέλους Του και πήραν την αγία του ψυχή, για να την αναπαύσουν από τους πολύ-χρονους κόπους, τις στερήσεις και τη σκληρότητα της ασκητικής ζωής. Κοιμήθηκε , λοιπόν, ο Άγιος πλήρης ημερών και αρετών.

Πού τον έθαψαν, δεν γνωρίζουμε, ούτε διασώθηκαν άλλα στοιχεία από την κουρασμένη και αγιασμένη ζωή του. Έμεινε όμως το όνομά του. Τον σέβεται και τον τιμά όλη η Ορθόδοξη Χριστιανωσύνη. Τον επικαλούνται στις ανάγκες τους και προπάντος για τα άρρωστα παιδιά τους. Κτίζουν στο όνομα του μεγαλοπρεπείς Ναούς. Τα θαύματα του Αγίου συνεχίζονται και μετά την κοίμησή του. Και σήμερα ο Άγιος Στυλιανός εξακολουθεί να είναι προστάτης των παιδιών. Λένε μάλιστα, ότι από την λέξη «στυλώνει» που σημαίνει «στηρίζει τη υγεία των παιδιών».

Ο Άγιος εικονογραφείται με ένα νήπιο σπαργανωμένο στην αγκαλιά του που συμβολίζει ότι είναι ο προστάτης των νηπίων. Η μνήμη του Αγίου Στυλιανού εορτάζεται στις 26 Νοεμβρίου.

Από το βιβλίο: ΒΙΟΙ ΑΓΙΩΝ «Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ» του Αρχ. Χαράλαμπου Δ. Βασιλόπουλου, Εκδόσεις: Ορθόδοξου Τύπου